

3. izpit iz Moderne fizike 1

19. avgust 2020

čas reševanja 90 minut

1. Curek elektronov z energijo $E = 4 \text{ eV}$ prehaja iz območja s potencialom $V = 0$ v območje s potencialom $V = -12 \text{ eV}$. Kolikšna je prepustnost potencialne stopnice?

Rešitev: Prepustnost potencialnega skoka smo izračunali na vajah/predavanjih. Dobimo:

$$T = \frac{4k_2k_1}{(k_2 + k_1)^2} = \frac{8}{9},$$

kjer je $k_2 = \sqrt{2m(E + V_0)}/\hbar$ ter $k_1 = \sqrt{2mE}/\hbar$, kjer je $V_0 = 12 \text{ eV}$.

2. Na atome vodika v osnovnem stanju svetimo z laserjem valovne dolžine 302 nm . Določi hitrost in smer premikanja atoma vodika, pri kateri bo prišlo do ionizacije. Predpostavimo, da vodik miruje, a se lahko atomi nahajajo tudi v vzbujenih stanjih. Določi najnižji sosednji stanji med katerima laser povzroči sevalni prehod.

Rešitev: Zaradi Dopplerjevega pojava pride do zamika frekvence, oz. valovne dolžine laserske svetlobe, ki mora biti v mirovnem sistemu vodika enaka vezavni energiji, da pride do ionizacije. Tako dobimo

$$E_{\text{Ry}} = \frac{hc}{\lambda_H} = \sqrt{\frac{1 - \beta}{1 + \beta}} \frac{hc}{\lambda_l}, \quad \beta = \frac{\lambda_l^2 - \lambda_H^2}{\lambda_l^2 + \lambda_H^2} = 0,99.$$

Do sevalnih prehodov bo prišlo, ko bo razlika med energijami vzbujenih stanj manjša od energije laserja, oziroma

$$\frac{hc}{\lambda_l} \gtrsim \frac{hc}{\lambda_H} \left(\frac{1}{n^2} - \frac{1}{(n+1)^2} \right).$$

Meja je ravno prehod med $n = 2$ in $n = 3$, kjer je

$$\frac{36}{5} \lambda_H = 656 \text{ nm} \gtrsim \lambda_l.$$

3. Kolikšne so: povprečna vrednost energije, operatorja kvadrata vrtilne količine, in projekcije vrtilne količine na z os atoma vodika v stanju $\psi \propto R_{21} (\sqrt{2}Y_{1,0} - iY_{1,-1} + iY_{1,1})$, kjer je $R_{21} \propto \frac{r}{r_B} e^{-r/2r_B}$ radialni del valovne funkcije, $Y_{1,0} = \sqrt{\frac{3}{4\pi}} \cos \theta$, $Y_{1,\pm 1} = \sqrt{\frac{3}{4\pi}} \cos \theta e^{\pm i\phi}$? Kje v prostoru (r, θ, ϕ) je verjetnostna gostota za nahajanje elektrona največja?

Rešitev: Normirana valovna funkcija je sestavljena iz radialnega dela in kotnega dela $\psi = R_{2,1}Y$, kjer je

$$Y = \frac{1}{2}(\sqrt{2}Y_{1,0} - iY_{1,-1} + iY_{1,1}) = \sqrt{\frac{3}{8\pi}} (\cos \theta - \sin \theta \sin \phi).$$

Energija tega stanja je $E = -13.6/2^2 \text{ eV} = -3.4 \text{ eV}$, saj je glavno kvantno število $n = 2$, kvadrat vrtilne količine je $\langle L^2 \rangle = 2\hbar$, saj so vse tri lastne funkcije z $l = 1$, projekcija vrtilne količine pa $\langle L_z \rangle = 0$, saj sta absolutni vrednosti koeficientov pred funkcijama $Y_{1,-1}$ ter $Y_{1,1}$ enaki. Gostota verjetnosti v radialni smeri je podana s funkcijo $R_{2,1}^2$, ta bo dosegla maksimum pri vrednosti $r = 2r_B$, medtem ko je kotni del podan z $|Y|^2$ in nam predstavlja gostoto verjetnosti da najdemo (pri danem radiju) elektron v izbranem delu prostorskega kota. Ta verjetnost je največja tam, kjer ima funkcija $|Y|^2$ maksimum, kar lahko z "bistrim pogledom" kar uganemo

$$\phi = \pm\pi/2,$$

saj bo pri tej vrednosti koeficient pred $\sin \theta$ največji, kar nam bo omogočilo največjo vrednost funkcije Y . Maksimum pa bo pri $(\theta, \phi) = (3\pi/4, \pi/2)$, ter $(\theta, \phi) = (\pi/4, -\pi/2)$. V splošnem rešitev poiščemo z gradientom. Maksimum funkcije $|Y|^2$ bo tam, kjer bo maksimum (oz minimum) funkcije Y .

$$\frac{d}{d\phi}Y = 0 = (-\sin \theta \cos \phi),$$

iz česar dobimo rešitev $\phi = \pm\pi/2$.

$$\frac{d}{d\theta}Y = 0 = (-\sin \theta - \cos \theta \sin \phi),$$

iz česar dobimo rešitev $(\theta, \phi) = (3\pi/4, \pi/2)$, ter $(\theta, \phi) = (\pi/4, -\pi/2)$

4. Elektron postavimo v periodičen potencial $V = \Lambda(1 - \cos kx)$, kjer sta $\Lambda = \text{keV}$ in $1/k = 10 \text{ nm}$. S pomočjo načela nedoločenosti oceni osnovno energijo vezanega stanja. Predpostavi $k\delta x \ll 1$ in določi vrednost k , do katere je približek še upravičen.

Rešitev: Potencial razvijemo do drugega reda in dobimo približno kvadratično obliko

$$\langle E \rangle \simeq \frac{\delta p^2}{2m} + \Lambda \left(1 - 1 + \frac{(k\delta x)^2}{2} \right)$$

Z uporabo $\delta x \delta p > \hbar/2$ in odvajanjem po δp^2 dobimo

$$\frac{d\langle E \rangle}{d\delta p^2} = \frac{1}{2m} - \frac{\Lambda \hbar^2 k^2}{4(\delta p^2)^2} = 0, \quad (\delta p c)^2 = \frac{1}{2} \sqrt{\Lambda m c^2} \hbar c k,$$

od koder sledi

$$\langle E \rangle \simeq \sqrt{\frac{\Lambda}{m c^2}} \frac{\hbar c k}{2} = 0.45 \text{ eV}. \quad (1)$$

Približek je upravičen dokler $k \delta x < 1$, oziroma

$$k \delta x = \sqrt{\frac{\hbar c k}{2 \sqrt{\Lambda m c^2}}} < 1, \quad k < \frac{2 \sqrt{\Lambda m c^2}}{\hbar c} = 223 \text{ nm}^{-1}.$$